

פרשת בשלח | שבת שירה

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

את ה' והלך ישר כמו שעשהו האלוקים, ופרק מעל צווארו עול החשבונות הרבים אשר ביקשו בני האדם - הרי זה נתקדש קודש קודשים ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים ויזכה לו בעולם הזה דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים ללוויים..."

זאת אומרת אדם שמצליח להתנער מהחשבונות ומקדיש את חייו לתורה ולעבודת ה' - אכן זוכה שלא יחסר לו כלום, כל מה שיצטרך יהיה לו.

רווח נוסף

לכבוד ימי השובבי"ם דיברנו בשבועות האחרונים על חלק מהרווחים שזוכים להם על ידי תיקון הברית: מציאת הזיווג, שלום בית, ועונג ומתיקות בעבודת ה'. והשבוע נדבר על רווח נוסף שקשור ישירות לתיקון הברית שהוא: **שפע בכרסנה**. ומקור הדברים הוא כבר בזוהר הקדוש שאומר שאם מי שזרק פירורי לחם מביא על עצמו עניות - כל שכן מי שזרק פירורים של המוח שלו, שזה מרכז לכגם הברית.

כי כאשר מדברים על הטרדות שמגיעות את האדם ומוציאות אותו מהגן עדן, צריכים לדעת שהטרדה הראשית ש"משגעת" את הבן אדם בעולם הזה וגוזלת ממנו את הגן עדן היא פגם הברית. ויותר מזה, רבי נחמן אומר שטרדת הפרנסה היא רק העונש על פגם הברית, יוצא שמי שלא עובד על תיקון הברית לא יוכל להשתחרר מעול טרדות הפרנסה ולחזור ולחיות בגן עדן! וכך מובא בליקוטי מוהר"ן: "עיקר התיקון של תאוות מונן, הוא על ידי ברית. וכשמתקן ברית, אי אפשר ליפול לתאוות מונן".

זה הזמן

ועכשיו בימי השובבי"ם זה הזמן לזכות לתיקון הברית. וזה שייך הן לגברים והן לנשים, כי הברית היא הקשר והנאמנות שלנו לקדוש ברוך הוא ולבני ובנות הזוג שלנו. כל גבר צריך ללמוד את הספרים שכתבתי לגברים בנושא תיקון הברית ושמירת המשך בעמוד 3

מאמר

ראש הישיבה

פתרון התעלומה

מעל הראש בכרסנתם ובכל זאת בקושי סוגרים את החודש.

לאחרונה התעצמה אצלו השאלה לאחר כמה חתונות במשפחה, שבעוד האחים האברכים חיתנו את ילדיהם בנחת ובשמחה - אצל האחים העובדים כל אירוסין וחתונה התקבלו בלחץ גדול ובפניקה מההוצאות העצומות. הוא עצמו חשב כמה פעמים להפחית מעט מעבודתו ולהוסיף בלימוד התורה, אבל הוא דחה את המחשבות האלה כי חשב שהן לא מעשיות שהרי אין סיכוי שהוא יוכל להסתדר עם כחות מהמשכורת הנוכחית שלו. הוא אמר לי שהוא האמין שיש ברכה מיוחדת מה' לעמלי התורה, ובכל זאת הוא היה רואה את המציאות הזאת כבר שנים ארוכות ועדיין לא היה מסוגל להבין איך זה יכול להיות, איך זה קורה בפועל.

הפתרון

אך כאשר הוא קרא את המאמר שבו כתבתי שהבן אדם באמת נמצא בגן עדן ולא חסר לו כלום, וההפרעה היחידה שיש לו זה רק הטרדות והחשבונות שהוא **רק חושב** שחסר לו - אז הוא הבין הכול. הוא הבין שכל המחשבות על הפרנסה, המחשבות שכל הפרנסה תלויה אך ורק בהשתדלות שלך - הן הן הטרדות, ובלעדיהן החיים הם באמת גן עדן.

ולכן הוא ואחיו העובדים שמונחים בעומק הטרדות והחשבונות - באמת עוקרים את עצמם בידיים מהגן עדן שלהם; ואילו אחיו האברכים שסילקו מעצמם את כל הטרדות - הם חיים בגן עדן. הוא סיכם את דבריו ואמר לי שהמאמר הזה בעצם הסביר לו את מציאות החיים שלו ושל האחים שלו.

ובאמת כך אומר הרמב"ם במפורש: "כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להיבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו לדעה

אף אחד לא מגרש אותך

לפני שבועיים הבאתי כאן בעלון רעיון נפלא, ולאחר פרסום המאמר ניגש אלי יהודי ואמר לי שהרעיון הזה פתר עבורו שאלה שהעסיקה אותו כבר כמה שנים.

אחזור בקצרה על הרעיון. השאלה הייתה, איך יכול להיות שהבורא שכולו טוב וכל רצונו שיהיה טוב לנברא - מגרש את האדם מן הגן עדן! והתשובה היא שבעצם הבורא לא גרש את האדם אלא רק "טרד", כלומר הסיח דעתו מהידיעה שהוא בגן עדן. מדוע? מכיוון שכאשר האדם היה בגן עדן הוא החליט להתעלם מכל הטוב שהיה לו ולהתמקד באילן היחיד שנמנע ממנו, לכן נענש במידה כנגד מידה, שהוא תמיד יהיה מסובב בטרדות שלא יניחו לו לראות את הגן עדן שהוא נמצא בו. יוצא שעיקר הניסיון של האדם בעולם הזה הוא להתעלות מעל כל הטרדות והחשבונות, ואז הוא פשוט מוצא את עצמו בגן עדן כבר בעולם הזה, לא חסר לו כלום, הוא שמח ומתענג. ניגש אלי היהודי עם העלון ביד הצביע על המאמר ואמר לי: "כבוד הרב, במאמר הזה הסברת לי שאלה שמנקרת במוחי כבר שנים".

התעלומה

וכך הוא מספר לי: במשפחה שלהם יש כמה אחים, חלקם עובדים וחלקם אברכים. האחים העובדים - עובדים קשה מאוד למחייתם מוצאת החמה עד צאת הנשמה, ואילו האחים האברכים כל היום בכלל לומדים ומלמדים ומזכים את הרבים. והוא לא מצליח להבין איך זה יכול להיות שלאחים האברכים יש דירות גדולות ומרווחות, ואפילו מצליחים להחזיק רכב ויש להם ברכה גדולה ועצומה בכל מה שהם עושים - בעוד שהאחים העובדים גרים בדירות קטנות וצפופות, אף פעם לא מרוצים ממה שיש להם, מלאים תלונות, טרודים עד

גיליון 659

י"ג שבט תש"פ

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

חולון

יום ה',
י"ח שבט (13/02/20)
בית כנסת ע"ש חללי צה"ל
המעפילים פינת המצודה
בשעה 21:30

ירושלים

יום ד',
י"ז שבט (12/02/20)
ישיבת "חוט של חסד"
שמואל הנביא 13
בשעה 20:30

בית שמש

יום א',
י"ד שבט (09/02/20)
בית כנסת "דינת ישראל"
כיכר מומי
בשעה 20:00

כניסה	יציאה	ר"ת
16:42	17:56	ירושלים
16:58	17:57	תל אביב
16:50	17:56	חיפה
17:01	17:58	באר שבע

גן הדעת חידושים לפרשת שבוע

חוש השמימיה

שלוש פעמים נזכר בתנ"ך מלחמת עמלק בישראל. פעם ראשונה בפרשתנו, פרשת בשלח, כשיצאנו ממצרים. פעם שנייה לפני כניסתנו לארץ ישראל, פעם שלישית בזמן מלכות שאול, כשנתבקש על ידי שמואל להשמיד את עמלק. והנקודה המעניינת והמרתקת בהקשר זה היא, שבכל שלושת הפעמים הוא נזכר בהקשר של חוש השמימיה, עמלק קשור לאזניים!

פעם ראשונה כתיב יבא עמלק וילחם עם ישראל ברכיזים... ויאמר ה' אל משה ואלה אנשי ישראל, המושבע שלנו יוצא למתקפה, והקב"ה אומר למושה לכתוב בספר את מה שעתיד להיות במערכה נצחית זו, והוא גם אומר לו להעביר ליהושע מסר בעל פה, דרך האזניים, הכתיבה והקריאה לא מספיקים כאן, בשביל להילחם בעמלק, יהושע, שהוא כל אחד מאתנו, כל מי שמגדיר עצמו תלמיד של משה רבנו, חייב לשמוע, לפתח יכולת הקשבה.

בפעם השנייה מגיע עמלק כשהוא שומע שישאל מתעצמים לפני כניסתם לארץ וישקעו הנגעי קולך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האזניים... וישקע ה' בקול ישראל. גם כאן נזכר חוש השמע כנושא מרכזי בפרשה, עמלק שומע על התעצמות ישראל, הוא משתמש באזניים כדי להילחם בישראל,

ובעקבות כך ישראל מתעוררים להבין את גודל הצרה וצועקים לעזרה שמיצרת להם גלגל הצלה.

הפעם השלישית בו נזכרת מלחמת עמלק במקרא, והיא גם הפעם המרכזית, זו הפרשה של שאול, שם חוש השמע מכבד כמעט בכל כסוק, זה מתחיל עוד בבסיס סיפור המלכה, שם נאמר "ותצלח רוח אלהים על שאול בשקמו..." שאל שומע שנחש העמוני מבזה את ישראל והקשבתו העמוקה מועררת בו רוח המומשיכה עליו שפע אלוהי של גבורה. בשלב הבא ישראל מבקשים מלך והקב"ה נענה ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמועתי בקלכם, והוא מתרה בהם עם קבלת הבקשה אם תיראו את ה' ועבדתם אותו ושמעו עמתי בקולו ולא תמרו את פי ה' יהיה לכם טוב, ואם לא תשמעו בקול ה' תאכלו מרורים, רואים מסורש, שהכל תלוי בשמימיה. תקשיבו, תתבוננו, תעמיקו, יהיה לכם טוב, תהיו אטומים, ערלי אזניים, יבואו צרות.

וכך היה. אחרי ששאל טועה ומרחם על עמלק, מגיע שמואל ואומר לו שמע לקול דברי ה'. טעית, שגית, לא שמעתי בקול ה', חשבת לראות אותי על דיבורך אלי, אך באמת לא כך הדבר, הקשבתך חשובה לי יותר הנה שמע מקצב טוב, להקשיב מחלב אילים.

על פי הקדמות אלו יתבאר ענין פלאי, מדוע המאכל אותו נוהגים לאכול בפורים נקרא "אזני

כנינים חסידות ברסלב

היו מקבצים אנשי-שלומנו שפועלת הזמן של חצות לילה עיננו קדושה הוא כבר מתחלת הבריאה, ואין עיננו שני דקות לחרבן בית המקדש, כי כבר בימי אברהם נאמר ויהלך עליהם לילה וכו'. ובקריעת ים סוף נאמר ויהי ברחצי הלילה. וכן דוד המלך עליו השלום כבר אומר חצות לילה אקום להודות לך על קושפתי צדקה (תהלים קיט). כי עת קדושה ונורא הוא מראשית הבריאה וביסודה, ומחמת גלגל מעלת התפילה בזמן עת רצון כזה תקנו לנו רבותינו זכרונם לברכה, להתפלל אז בצמיחת התקן עבור הרבן בית המקדש לבקש אז על הדבר הגדול ביותר שהוא בנין בית המקדש מחדש. כי אז סגלת הזמן שיתקבל כל התפילות. ועל כן צריך לקום ולהתעורר לעריכת התקן אך בשבת וביום שאין אוקרים בהם תחנון... כי אז הוא עת רצון הנעלה ביותר ואז בסגלת התפילה שיתקבל ביותר (שיש"ק ו - שג).

המון, המון האגני כידוע הוא בן בנו של עמלק, והמסורת מודיעה לנו, שהפגם הגדול ביותר שעושה עמלק הוא הפרת האיוון, עמלק הוא התדר המרעיש את המציאות ומכפר את האיוון התלוי באזניים. בפורים אנחנו אוכלים אותו, כדי לפרסם את התוכנה שלנו שנוכל להתחיל להקשיב מחדש לקולו של מרדכי היהודי ששומעו הולך בכל המדינות.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רחמי ב"קו ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030

אז יפצוהם וכדומה, ועל כן יש להתייעץ עם הרבנים ב"קו ההלכה" אלו פירות צריכים לבדוק וכיצד בודקים, וכאן המקום להזהיר מאד על בדיקת הפירות והירקות שמחזיקים בתולעים שהוא איסור חמור שהאוכל תולעת חייב חמשה לאיון כמו שמבואר בגמרא פסחים (דף כ"ד), וגם תולעת קטנה שנראית רק בעיון רב אסורה, לכן עדיף למעט באכילת פירות ולא לעבור על איסורי תורה. (על פי הספר מועד לכל חי סימן ל' אות ט')

וכרי שיש בו חשש תולעים יש לפתוח ולבדוק קודם לברכה, שמא התלוע הגרעין או ניבב ונמצא שברך לבטלה. ספר חסידים (סימן תתמ"ט)

מה הסגולה שיש באכילת האתרוג שבירכנו עליו בסוכות בט"ו בשבט?

יש נוהגים לרקח אתרוג בסוכר או דבש ולברך עליו בט"ו בשבט, וזו סגולה לאשה חשוכת בנים להיפקד בזרע של קיימא, ואם היא מקשה לילד אז סגולה ללידה קלה. שו"ת יפה ללב (חלק ב' אורח חיים סימן תרס"ד אות ט')

האם מברכים על אכילת אתרוג שהחיינו?

אין לברך על האתרוג שהחיינו מכיון שפרי האתרוג אינו מתחדש משנה לשנה, אלא יכול להתקיים כמה שנים על העץ ולכן אין ניכר חידושו. שו"ת הלכות קטנות חלק א' (סימן רל"ג) בפרט לפי מנהגינו שאנו נוהגים לברך על האתרוג שהחיינו בברכת הנענועים בסוכות, שאין לנו לברך שהחיינו כעת בשעת אכילתו.

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

דינים הנוגעים לט"ו בשבט

האם יש שורש למנהג שנהגו בתפוצות ישראל להרבות בט"ו בשבט באכילת מיני פירות של אילנות?

מנהג זה יסודתו בהררי קודש ומוזכר בספרים רבים. כך מובא בספר שבט מוסר (פרק ט"ז) ורבינו חיים פלאגי בספרו מועד לכל חי (סימן ל' אות ז') ועוד וכמה טעמים בדבר:

כדי שיזכור ע"י שהוא ראש השנה לאילנות ויתפללו עליהם שיתברכו הפירות. אדני פז (סימן קל"א דף י"א עמוד ד'), וחזון עובדיה (עמ' א') בשם תשובת הגאונים.

שיזכור שהיום ראש השנה לאילנות לענין תרומות ומעשרות וערלה שתלויים ביום זה. כן כתב הגר"מ טיקווינסקי (לוח ארץ ישראל - חודש שבט).

באילו פירות יש מעלה יותר גדולה לערוך את שלחן הט"ו בשבט?

יש הנזהרים להרבות במיני פירות של ארץ ישראל, שבפירות אלו שייכים הדינים של תרומות ומעשרות וערלה וזו מעלת פירות ארץ ישראל. (לוח ארץ ישראל - שם).

מה מברכים על הפירות מסוכרים, ומה מברכים על פירות מיובשים?

יש הבדל בין פירות מיובשים שטעם הפרי נשאר בפרי ורק מייבשים אותו, בזה יש לברך את הברכה

הראויה לו - עץ או אדמה, אבל פירות מסוכרים כגון - בונה צ'יפס, מנגו, קיווי, קוקוס (חטיף) וכדומה, ברכתם שהכל, מכיוון שאין להם טעם בפני עצמם, אלא מייבשים אותם לחלוטין עד אשר אין להם טעם וריח כלל, ומזריקים לתוכם חומרי טעם וריח ולכן ברכתם שהכל. (כך שמעתי מפי הגאון הרב יעקב יוסף זצ"ל)

אם עורכים את השלחן יחד עם כל בני המשפחה את מי מכבדים לברך את הברכות?

נוהגים שכל אחד מברך על פרי אחד, האיש מברך על הטיטה על שם הפסוק "חלב חטים ישיבעך" (תהלים קמ"ז) כדי שיהיה לו מזונות בריוח, והאשה מברכת על הגפן כדכתיב "אשתך כגפן פורה" (שם קכ"ח), והבן מברך על הזית - "בנין כשתילי זיתים סביב לשלחנך" (שם), רימון ואגוז יתן לבנותיו [הכוונה שיתן להם לאכול ראשונות, שהרי כבר בירכנו על שבעת המינים], על שם "כל כבודה בת מלך פנימה", דבש ותפוח יתן לתינוקות, על שם "תחת התפוח עוררתך" (שיר השירים). כן כתב בספר מועד לכל חי (סימן ל' אות ז').

מה הדין לגבי בדיקת פירות מתולעים, אם איני רואה את התולעת האם מותר לי לאכול את הפרי ללא בדיקה?

כיום ישנם פירות רבים הצריכים בדיקה מן התולעים, בין בפירות מיובשים, ובין בפירות טריים

מאמר ראש הישיבה

-המשך-

סיפור

לשולחן שבת

העיניים "ברית שלום" ו"בגן השלום", וכל אישה צריכה ללמוד את הספר "חכמות נשים" שבו יש פרק בנושא צניעות. וכל אחד ואחת צריכים להתחיל להתפלל לקיים וליישם. אם רק נזכר להחליט שאנחנו מתחילים מהיום לעבוד על תיקון הברית - אנחנו נחזור לחיות בגן עדן, גן עדן של אושר בזוגיות, פרנסה בשפע ועונג מקרבת אלוקים. תיקון ושמירת הברית זו **עבודה יומיומית של תפילה אישית**. תקדישו חצי שעה ביום **לתפילה** על תיקון הברית ובוודאי תראו שינוי, גם תצליחו לשמור את העיניים ועל הצניעות, וגם תזכו ברווחים העצומים שזוכים להם על ידי תיקון הברית. יש כאלה שאומרים שחצי שעה זה הרבה, אבל אם אתה מסתכל על הרווחים: זיווג הגון לך ולילדים שלך, שלום בית וזוגיות טובה, עונג בעבודת ה' ואפילו פרנסה! לא שווה להשקיע חצי שעה ביום בשביל כל זה? אפילו על פרנסה לבד אתה משקיע שעות בכל יום, אבל כאן יש לך אפשרות להשקיע רק חצי שעה ובזכותה תזכה לפרנסה בסיבה קלה **ובזמן ומועט**, כך שתרוויח הרבה יותר זמן וגם תזכה לברכת ה' בכל מעשי ידך!

קריעת ים סוף - קל או קשה?

זהו מסר שמתאים ביותר לפרשת השבוע שלנו. בפרשת השבוע אנו קוראים על קריעת ים סוף ושירת הים ומיד אחרי זה נמצאת פרשת המן שה' פרנס וכלכל את עם ישראל ארבעים שנה במדבר ללא שום השתדלות גשמית. וחז"ל מלמדים שקשים מוזנותיו של אדם כקריעת ים סוף. אז צריכים להבין, קריעת ים סוף זה קשה או קל? והתשובה היא, שלקרוע את הים זה לא קשה, אלא זה פשוט בלתי אפשרי. אז מה קרה? איך בכל זאת נקרע הים? "הים ראה וינס", מה ראה הים שגרם לו לנס? אומרים חז"ל שהים ראה את ארונו של יוסף הצדיק וזה מה שגרם לו לנס.

יוסף הצדיק הוא הסמל והמופת לשמירת הברית. הים ראה את הזהירות הגדולה של יוסף מעבירה, הים ראה את העמידה של יוסף בניסיון ואת הברירה הגדולה שלו במסירות נפש מאשת פוטיפר כמו שכתוב "וינוס ויציא החוצה" - ובשכר אותה יִסָּה ובריחה של יוסף, זכינו לכך שהים נס ונקרע בפני בני ישראל.

יוצא שכאשר יש לך תיקון הברית - בשבילך קריעת ים סוף זה דבר טבעי ומתבקש, זה קורה בקלות. אבל בלי תיקון הברית זה פשוט בלתי אפשרי. וכך בדיוק הפרנסה. בלי תיקון הברית זה בלתי אפשרי, אתה רץ ורץ ורץ ותמיד נמצא בפיגור. אבל על ידי תיקון הברית הפרנסה רצה וורדפת אחריך.

כאשר מבינים את המסר הזה, פתאום קולטים שאין שום תועלת בריבוי השתדלות, כי כמה שתשדל לא תוכל לקרוע את הים. ישנה השתדלות אחת בלבד שהיא סגולה בטוחה לפרנסה והיא: תיקון הברית. על ידי תיקון הברית לקרוע ים זה יותר קל מלקרוע דף נייר, ולכן על ידי תיקון הברית הפרנסה מעופפת לבן אדם כמו ציפור. יהי רצון שנוזכר בימים קדושים אלה להתחזק בתיקון ובשמירת הברית ובזכות זה תזכה לכל ההשפעות ולכל הברכות.

ברכת שבת שלום ומבורך.

שלום

חלה במחלה אנושה, אביו החליט כי היהודים קיללו אותו. הוא הציב בפניהם תנאי: עליהם להתפלל לרפואת בנו. אם עד תאריך מסויים בנו לא יבריא, כל היהודים יגורשו מן העיר. מחר, ט"ו בשבט, זהו המועד האחרון לרפואת בנו של הסולטן והישועה טרם הגיעה. קהל רב התקבץ בבית הכנסת כדי להתפלל ולומר פרקי תהילים לרפואת בן הסולטן, ולביטול הגזירה. נחום התיישב אף הוא לומר תהילים עם כולם, כשלתפע נגש אליו השמש המקומי: "האם אתה מארץ ישראל?" נשאל נחום המופתע: "כן, כיצד ידעת?" שאל נחום. "הרב שלנו הוא יהודי קדוש. הוא אמר כי הוא מריה ריה של ארץ הקודש בבית-המדרש. בוא נא עמי". השמש הוביל את נחום לחדרון קטן, שם ישב הרב, ישיש מופלג ובעל הדרת פנים. הוא שאל במאור פנים את נחום: "מה שלום היהודים בארץ הקודש?" "אני מתאר לעצמי כי הרב מריה את ריה הרימון מארץ ישראל - אשר ברשותי" אמר-נחום. "יש לך רימון מארץ ישראל?" שאל הרב בקול נרגש. "כן, רבי" השיב נחום. "זה הרימון היחיד שנותר לי מעץ הרימונים שברשותי, אשר לטו בשבט. הערב, ליל טו בשבט בע"ה נברך עליו לרגל ראש השנה לאילנות. לכבוד יהיה לי

אם הרב יתכבד לאכול מרימון זה". הרב הישיש קפץ ממקומו וחיבק את נחום בשני ידיו. "בורא העולם שלח אותך לכאן כדי להציל את הקהילה הקדושה מסכנת הגירוש המרחפת עליה". נחום הביט ברב בחוסר הבנה מוחלט כאילו ציפה להסבר, וזה לא אחר לבוא. "אתמול ישיבתי והתעמקתי בספרים הקדושים על סודות הפירות" סיפר לו הרב. "משום מה, המילה "רימונים" שבה ועלתה מול עיני. הבנתי כי כאן נעוץ הפתרון... האם אתה יודע מה ראשי התיבות של המילה רימונים?" המשיך הרב בהתרגשות. "רפואת מלך ובנו נחום יביא מהרה!" בוא עמי, חיש מהר, לארמון הסולטן. אסור לנו לאבד זמן!"

כשהוא עדיין מבובלל מהמתרחש מיהר הרב לגשת בזריזות אל ארמון הסולטן. הם הוכנסו מיד פנימה, שם מצאו את הסולטן מיואש ובוכה. "הכנס אותנו לחדר בינך" אמר הרב "בעזרת השם אנו נרכא אותו תיכף ומיד!" במיטה מלכותית שכב הנוסיף הצעיר, חיוור וללא כל סימן חיים. נחום הוציא את הרימון מהעטיפה ונתן אותו לרב. הרב חתך את הרימון לשניים, וסחט מחצית מן הרימון לתוך כוס קטנה. את המיץ טפטף לשפתותיו של החולה, כשהוא לוחש תפילה חרישית ולתדהמת כל הנוכחים, פתח החולה את עיניו! חיש מהר הבחינו הנוכחים כיצד הנוסיף חיוור והולך. הסולטן נישק את ידיהם של הרב והקן ונחום. "הצללתם את בני" - אמר - "לעולם לא אשכח לכם זאת" כמונו שציידים במתנות לרב.

"את החצי השני השארתי לברכה" אמר הרב לנחום כשיצאו אל בית הסולטן, והם מיהרו לשוב ולברך ליהודי העיר על הגט שאינע להם. כשהזר נחום אל ביתו מיד לאחר ט"ו בשבט, חזר כשהוא מלא בכסף ומתנות לרב. את ביתו חיתן בשמחה ובכבוד. ולשנה הבאה חזר העץ למיטבו כשהוא שוב מלא בפירות טריים ומובים.

רימון של נס

נחום, היה יהודי עני מרוד אשר התגורר לו בבית קט אשר בחצרו הקטנה צמח לו עץ רימונים אחד בודד. במשך השנה כולה הוא היה יושב ולומד ומתפלל בצל ענפי העץ העבים. כאשר הפירות היו מבושלים לא היה קץ לשמחת נחום ומשפחתו. הם היו אוכלים מן הפירות ומתפרנסים ממכירת רימונים עסיסיים וטריים. עץ רימונים זה היה שליח טוב לפרנסתם. כאשר הגיעה תקופת "שלושת השבועות" היה העץ כבר מלא בפירות עסיסיים. נחום ומשפחתו היו מותינים בסבלנות עד לאחר שחלפו ימי בין המיצרים. אז, הם היו יוצאים אל העץ, קוטפים מפירותיו המתוקים וב"שבת נחום" מברכים ברכת שהחיינו ומודים לבורא העולם על הפירות. שני הרימונים הטובים ביותר נשמרו לנחום ומשפחתו, האחד לראש השנה, והשני לטו בשבט, ראש השנה לאילנות. לרימונים של נחום יצא שם טוב בכל הסביבה, יהודים וגויים נהרו לחצרו כדי לרכוש מפירותיו. אמנם, ב"ה פרנסה הייתה לו לנחום לכלכל את בני ביתו כדי מחיית היומיום. אך עם הגיעו של ביתו הבכורה לפרקה, הבין הוא כי זקוק לסייעתא דישמיא גדולה כדי להשיג את הסכום לנדוניה.

עונת תמוז הלכה וקרבה, ודווקא בשנה זו בה זקוק הוא לפרנסה בכפלי כפליים, עצר העץ מלהניב פירות, כשענפיו שמוטים למטה. עברו ימי שלושת השבועות, טו באב כבר בפתח ופירות אין. "מושיהלה" הוא קרא לבנו הקטן, "בוא ונסע על העץ, אולי תגלה בין העלים איזה רימון מסתתר?" אברהמ'לה מיהר לטפס על העץ כשהוא קוץ לצד ענפים ועלים, ולפתע קרא בקול שמה: "אבא, מצאתי רימון! והנה עוד אחד, ועוד אחד!" הוא ירד מן העץ ובידו "שלל" של שלושה רימונים עסיסיים ויפים. "תודה לה' על הסוד הגדול" אמר נחום. "מעולם לא ראיתי רימונים יפים כאלו". כשקרבו ימי אלול, החלו מתדפקים על דלתו של נחום יהודים החפצים לרכוש רימונים, אך הוא נאלץ להשיב את פניהם ריקם. "נותרו לי רק שני רימונים" הוא הסביר. "על אחד מהם נברך בראש-השנה ונבקש שירבו זדויותנו כרימון. את השני נאכל בט"ו בשבט ראש השנה לאילנות, ונברך את עצי הפרי. אני מצטעה, אך אולי תנסו בשנה הבאה" הוא אמר, והם הצטערו בצערן איחולו לו יבול טוב יותר בשנה החדשה.

ראש השנה חלף-עבר עם רימון בודד בבית משפחת נחום. אחריהם הגיעו ימי הדאגה. אשתו החלה לדאוג: מה יהיה על בתם שהגיע לפרקה? היא החלה להפציר בבעלה שיצא לחוץ לארץ כדי לעורר את רחמי היהודים ולקבץ נדבות. לאחר הפצרות רבות נעתר נחום לבקשתה. לאחר שחלפו הגי תשרי, ארז את מטלטליו ויצא לדרך עבר דרך עיירות וכפרים, עד שהגיע לעיר קושטא הגדולה. היה זה בליל ט"ו בשבט. את דרכו עשה הישר אל בית-המדרש המקומי, שם תכנן ללון ולאכול כמעט המזון שהיה ברשותו. מיד כשנכנס הוא הבחין שהיהודים מוזאגים במיוחד ומשוחחים בינם לבין עצמם. "מה קורה כאן", התעניין ושאל וקיבל את התשובה. בנו של הסולטן

ט"ו בשבט תש"פ

"זורע צדקות מצמיח ישועות"

בעל עסק? הכתבה בעמוד הבא היא בדיוק בשבילך!

בעל עסק? המאמר הזה בדיוק בשבילך!!

סוחר טוב

ט"ו בשבט הוא יום גדול ומסוגל לפרנסה, יום בו יורד שפע רוחני וגשמי משמים.

אם אתה בעל עסק אמיתי וסוחר טוב, אתה יודע לנצל הזדמנויות ולהפיק מהם את התועלת.

ואיזה חישוב אתה עושה? זה פשוט:

כמות ההשקעה הכספית + זמן (זמן שווה כסף) וכמה הרווח.

זהו שלפעמים, לפי הנוסחה הזאת התוצאה לא בדיוק שווה שגשוג בעסק, והטעות שאנחנו עושים- גונזים את הרעיון.

העץ "החכם"

עכשיו סתם שאלה, חשבת פעם מה היה קורה אם האילן היה מחליט "אני לא מוציא פרות, לא מספיק ריווחי, אני עובד שנה שלמה בשביל להוציא פרות בעונה שחולפת אחרי 3 חודשים, אם בכלל!"

כמובן שהיינו מגחכים על עץ כזה, כי ברור לכל שהוא מונע מעצמו המשכיות והתפתחות.

אם אין נתינה, אין קבלה. אם נקמוץ את היד שלנו אמנם לא יצא כלום אך גם לא יכנס מאומה.

כדי לקבל את השפע חייב לשחרר ולהשתחרר מאמונות קודמות וחוסמות.

אתה תשקיע בעסק אנחנו נדאג שהוא יצליח!

יום ט"ו בשבט
מסוגל לשפע בפרנסה

הרב שלום ארוש שליט"א
יערוך עבורך פדיון נפש
לשגשוג העסק שלך
02 - 5308000

איך זה קשור לט"ו בשבט?

אולי זה מה שרוצים ללמד אותנו ביום ט"ו בשבט, זה יום של קבלת השפע רק בתנאי שהעץ מתחיל לפרוח, להוציא מעצמו.

עכשיו אפשר להבין את האמרה "זורע צדקות מצמיח ישועות"- רק מי שיזרע, יצמח לו.

קוראים לזה, כלי מחזיק ברכה.

בכתבי האר"י ז"ל כתוב שע"י הברכה גורם להמשיך שפע עליון, והשר הממונה על אותו הפרי מתמלא משפע זה כדי לגדל את הפרי שנית (עין "פרי עץ הדר"). אז שוב אם לא יוציא פרי, איך נברך עליו?

התיקון של ט"ו בשבט זה להמשיך את ההארה של האילן דרך אכילת הפירות, ולכן צריך לברך כדי להתברך שעל ידי הברכות נמשך שפע לכל העולמות, ומשם נמשכת קדושה לאדם. זה הכלל הרוחני, התעוררות מלמטה מעוררת השפעה מלמעלה כאור חוזר.

הרב שלום ארוש עורך פדיון נפש מיוחד ליום ט"ו בשבט לפתיחת השפע.

אל תפספס את ההזדמנות,

תבדוק את עצמך האם אתה סוחר טוב או שאתה דומה לאותו עץ...?

לאורם נלך הילולא דצדיקא

רבי יצחק אבוחצירא
י"ד שבט

כשהוא שקוע בכתביה, פלגי זיעה נוטפים ממונו ועיניו זולגות דמעות. בעודו מתחבט אם להפריע לילד, קם רבי יצחק ממקומו, הכניס את הנייר לכיסו וירד סן העלייה אל השיעור. קידם האביר יעקב את פניו בנו בתמיהה, מפני מה לא הקדים לבוא כדרכו מדי יום ביומו ובמה היה עסוק עד כה. השיב רבי יצחק, כי נשאו לבו לכתוב פיוט ולבקשת אביו הקריא את כל תיבות הפיוט הנודע בשמו 'אעופה אשכונה'. האזין רבי יעקב לפיוט עד תומו והפטיר לעבר הלומדי: "הפיוט הזה עולה בעמקות ובקדושתו על כל מה שלמדנו היום" בשנים הבאות הוסיף רבי יצחק וחבר כמה פיוטים קדושים, חלקם נקבצו ביחד עם פיוטיהם של יתר צדיקי בית אבוחצירא בספר הקדוש 'גיל יעקב', כמו כן חיבר ספרים רבים: אלף המגן, לב טהור השבת הגדול, זבח צדק, שערי בינה, כתר תורה, שרביט הזהב. פטירתו הייתה פתאומית וכואבת מאוד. היה זה באחת ממסעותיו כשהלך בדרכו על פני העירה תולאל בלויית משמשו ושומר חמוש, בדרכם תקפו אותם חוליית שודדים רוצחים. הללו פתחו בקרב קצר עם השומר ובקרב זה נורה למות רבי יצחק אבוחצירא והוא כבן נ"ב שנים בלבד. משמשו והשומר הצליחו להימלט על נפשם בהביאם את הבשורה המרה אל בני השכחה האבילה. ביום י"ד בשבט תרע"ב. מקום קבורתו באתר עירה הסמוכה למקום הרצחו. זכה רבי יצחק שכל חייו חי על קידוש ה', וכשהגיע זמנו להיפטר סן העולם גם אז נהרג על קידוש ה'. זכות תורתו הקדושה תהא למגן וציונה עליו ועל כל ישראל לפטול את הגאלה השלימה בב"א.

בקרב משפחה גדולה ורוכמנה כמשפחת אבוחצירא, אשר העמידה דורות של צדיקי עולם, שאדוקים היו בקדושה בר"ך הוא וכללים בהם כל מעלות טובות ודרכי החסידות. בקרב משפחת סון רבי יעקב אבוחצירא נולד בן- בנו הרביעי המיוחד כשאר אחיו ובני המשפחה הקדושה אשר כל אחד הוא כיחיד ומיוחד. שמו בישראל נקרא יצחק, והעיד עליו אביו הקדוש כי נתעברה בו בבנו זה, ניצוץ מנשמת רבי יצחק לוריא אשכנזי, האר"י הקדוש. ולא לחינם כאשר גדל מעט נמשכה נפשו של הנער הצעיר רבי יצחק ללימוד הנסתר. בשונה משאר אחיו שלמדו זאת בגיל מאוחר יותר, בהוראת אביהם רבי יעקב אבוחצירא. הנער הצעיר גילה בקיאות גדולה בתורת הקבלה וב"עץ חיים" וב"שמונה שערים". והיה לפלא בעני כל רואיו. הערכה רבה רחש לו אביו, ואירע פעם בעת ברכת הלבנה עת יצאו הכל לחפשה ולבקשה בשמים והיא נעלמה כי הייתה מכוסה בעננים. ציוה רבי יעקב על בנו הצעיר רבי יצחק שהיה אז כבן שמונה שנים בלבד להורות ללבנה שתתגלה. הפנה הילד הרך מובט תמים כלפי שמיא וציווה על הלבנה להתגלות. בתוך רגעים ספורים בלבד התגלתה הלבנה במלוא הדרה לתדהמת כל הנוכחים אשר ברכו על הלבנה ברב שמחה והתרגשות. "אם כך בגיל צעיר הרי נועד הוא לגדלות", עבר הרחש בקהל הנוכחים וציפו לראותו בגדולתו בבוא היום. בהיותו כבן תריסר שנים התעכב רבי יצחק מלהגיע לשיעורו הקבוע של אביו הקדוש. שלח האביר יעקב את אחד מתלמידיו לחפש את רבי יצחק, שמא העמיק בעיונו והוא מתבודד בעליית הגג. מצאו התלמיד

בס"ד בר"ה

זמן לעצמן

שיעור שבועי

ע"י הרבנית מרים ארוש תחי'

ימי ראשון

בשעה 21:00

שמאל הנביא 13 ירושלים

בישיבת "חוט של חסד"

ברוכה הבאה

סיפורי תודה

אמרת תודה ונושעתי

הארוע המוחי שהכרף לארוע משפחתי

יהודי כפון ששים רחוק מתורה ומצוות, קבל ל"ע ארוע מוחי והתעורר ר"ל. ובזמן שהיה במצב הקשה הזה, קבל המסכן גם הוצעה לפעל בסכום עצום, שאימו לקחת את כל רכושו, וגם זה לא יספיק לגמור לו את החובות...

הוא נפל לדכאון, כשהוא נזרא. ה' רחם עלי, ויחד התלמידים שראו את מצבו, נתן לו את הדיסק 'מפסיק להתבכיין'. הוא התחיל לשמע את הדיסק, שמע אותו פעם אחת, ושבו שמע אותו, ואחר כך התחיל גם לשיר קצת עם הרב ששר בדיסק, וזו התחיל להודות לה', וקר שמע את הדיסק שוב ושוב, והתחיל באמת לשמע ולהודות על היסורים - כך במשך פסחה שעות רצופות. אחר כך פסחה שעות פאלה, הוא התפרץ בבכי ובתפלה שה' יסלח לו וירחם עליו, והוא מודה לו על הכל, אבל בבקשה שיעזר לו במצבו, וה' שמע תפלתו, ונעשה לו גם שהתרפא מעורונו, וזא אליו מישהו ונתן לו במתנה את כל הסכום לכסות את כל החוב! וזכיר שפדבר באדם רחוק מתורה ומצוות, שהרהרי תשובה, הם דבר רחוק מפנו מאד. אף זה מראה פחה של הודאה לה' מעמק הלב.

ומזה צריך ללמד כל אדם שיש לו קצת נסיון בפנייה בשלום בית, או סתם מול עצמו, מייד הוא

יש לך סיפור תודה?
המערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com

ילדון הידודון

בין הכותרים יוגרלו מתנות

פסוק בפרשתנו מכל חמש מילים רצופות שמתחילות באותה האות, ועוד בפרשתנו רצף של חמש מילים בנות שתי אותיות כל אחת?

תשובה פרשת וארא: עמינדב אביהם של נחשון ואלישבע (אשת אהרן) היה אבי אבותינו של המלך דוד (רות ד כ-כב) ושל כל הכהנים הגדולים מלבד אהרן הכהן (שמות ו כ).

הזוכה: מ. חייט, באר שבע.

פתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חיזוקית-

שבט | התחדשות ופריחה

ההתחדשות בעבודת ה'

היא עיקר העבודה.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

אמרת תודה ונושעתי
Breslev.co.il
052-2240696

ילדים אומרים תודה

סיפור בהמשכים לילדים

מתנה ושמה תודה
052-2240696

רוצה גם לזכות בהגרלה?
גם אתה יכול!
שלח לנו סיפור תודה ותיכנס להגרלה
al5308000@gmail.com

בלי קנאה ותחרות (חלק ב')

תקציה: שמי נתן, סיפורי שמעולם לא זכיתי במבצעים והגרלות, זה מקשה עלי מאוד וגורם לי להתנקל לחבר שלי- איציק, עד הטלפון שלו, בו הוא שואל אותי למה אני מציק לו.

הרגשתי שאני חייב לשתף אותו במה שקרה.

"איציק, אתה יודע שלא רציתי לפגוע בך? פשוט לפעמים... אתה יודע... אני קצת מקנא כשילדים מקבלים משהו יפה בהגרלה ואני לא... זה קשה לי... אתה מבין..."

איציק משך בכתפיו, ואמר: "אני סולח לך. באמת לא הבנתי מה קרה לך פתאום. עכשו אני מבין הכל. אבל אני רוצה לגלות לך סוד".

איציק הוציא פנקס מהכיס. "בוא תראה מה כתבתי פה".

פתחתי את הפנקס בסקרנות רבה, וחשבתי לעצמי: 'אילו סודות כבר יכולים

לא ידעתי מה לענות לו. אמרתי: "אני מצטער", ונתקתי לו את הטלפון.

הטלפון צלצל שוב. הבנתי שאיציק לא הולך לוותר בקלות על כל העלבונות שהטחתי בו. להפתעתי, שאל אותי איציק: "אולי בכל זאת אתה רוצה להיות חבר שלי במקום להעליב אותי כל הזמן? אני אתן לך לשחק בהליקופטר כמה שתרצה. בלי ממתקים".

התבישתי מאד, אבל הסכמתי.

"טוב", אמר איציק, "אז אני בא אליך".

לאחר עשר דקות כבר שחקנו ביחד ברחבה שלפני הבית עם ההליקופטר. הוא ממש ממריא גבוה. נהניתי מאד. כל כך הצטערתי על זה שפגעתי באיציק,

להיות כתובים פה? ואז ראיתי בכתב יד ברור, כתוב:

"ר ש י מ ת
ה ת ו ד ו ת
לה": "תודה
שאמה תמיד
דואג לי ולא
חסר לי כלום";
"תודה רבה לך
ה' על זה שכלם
זוכים בהגרלות
ואני לא. זה הכי טוב
בשבילי"; "תודה לה'
שאני לומד שאני צריך
להתפלל על כל דבר
ידבר..."

המשך בשבוע הבא

חינוך באהבה הרב יצחק אבוהצירא

חיים במסגרת-פרק טז'

אחד הגורמים החשובים ביותר להצלחה בנושא החינוך-הביתי בכלל, ובנושא החינוך-הביתי לחוקים ומסגרת בפרט, הוא העקביות. חוסר עקביות, הוא אחד משורשי הבעיה מדוע איננו מצליחים בעבודה עם חוקים וגבולות.

ההסבר הוא: כי אפילו הורה שיוזע את מלאכת החינוך וילדו מעוניין להתחנך במידה ואין עקביות אזי לא נפעל כמעט כלום בנפש הילד, וכאשר ההפנמה חסרה, עיקר יסוד ההרגל והחינוך חסר.

עקביות, מתנה או עבודה

אתם בוודאי מכירים את המשפטים המפורסמים של: (סלחו לי מראש, שהם בלשון נקבה) "אין לי כבר כוח" "תעשו מה שאתם רוצים, אני כבר מותשת" "אין מה לעשות, הילדים כבר מכירים את החולשה שלי" "קשה לי לעמוד על המילה שלי, יש לי בעיה של חוסר עקביות" "אני מתחילה בדבר מה ולא מסיימת" "אני אמנם מחליטה, אך לא דורשת תמיד את הביצוע..."

שמעתי פעם מאיש חינוך שאמר: לשני סוגי אנשים יש "עקביות". הראשון, קיבל אותה במתנה: הוא פשוט נולד עם תכונת עקביות, או שקיבל אותה בגיל צעיר "בווריד" מההורים, באמצעות החינוך שלהם בבית. השני, יצטרך לעבוד קשה כדי להשיג אותה.

מעשה בגברת א.

שימו לב! בארצנו הקטנה יש מאות מכוני גמילה מעישון, ובכמות רבה יותר, מכוני הרזיה. כל חודש יוצאים ספרים חדשים בנושאים אלו. בכל עיתון ארצי או מקומי, נוכל לראות כמעט על דף כן דף לא, פרסום של שיטת דיאטה או גמילה מעישון. האם נוכל ללמוד מכך על הצלחת השיטות? לגמרי לא. ריבוי המכונים, אינם מלמדים על הצלחת שיטות הטיפול, אלא על "כישלון הכוונים" ועל ההצלחה העסקית של בעלי המכונים המנצלים את "חוסר

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

העקביות של המטופלים, שעוברים מידי תקופה לשיטה חדשה.

הנה דוגמא: גב' א. התחילה דיאטה בקול רעש גדול במכון "הרזיה בטוחה". לאחר שלושה שבועות כוגשת אותה ציפי חברתה ושואלת: "נו, איך הולכת הדיאטה במכון? ..." "אל תשאלו איזה טעות עשיתי, חבל שהתחלתי שם. הם סתם רמאים הבטיחו לי לרדת שלוש קילו כבר בשבוע הראשון, חכמה גדולה קיבלתי תפריט רעב, אם הייתי שומרת את כל מה שהיה כתוב לי, הייתי מתה מרעב, אז הפסקתי את הדיאטה שלהם, ממש רמאים..." "באמת רמאים. אבל את יודעת, שכנה שלי תמי, נרשמה ב"מרזים מהר" ברחוב החלוץ, ותוך שבועיים היא הורידה שני קילו..." "מה את אומרת? אולי ארשם לשם, יש לך את המספר שלהם..." סוף הסיפור הוא שגברת א. ממשיכה להשמוץ, אע"פ שכבר עברה 5 מכוני 6-1 שיטות ובכולם היא לא הצליחה לרזות. מה קרה? הבעיה היא לא במכוני להרזיה, אלא בחוסר העקביות של גברת א. היא רוצה לרזות-אך ללא מאמץ ועקביות.

היום, זה היום.

להיות עקבי ו"לדבוק במטרה" זה, עניין של אופי, או הכרה ברורה בחשיבות העניין. כלל לא משנה מה החלטת, החשוב הוא איך אתה "מיישם" את ההחלטה, שהרי לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה! ולכן ההחלטה יכולה להיות: "מהיום אני בדיאטה"- מהיום זה עכשיו לא מחר, מהיום אדאג לסדר את כל התשלומים בזמן, מהשבוע אכניס את השבת לפני הצפירה, וכמובן כל העקביות בנושא החינוך הביתי, כהרגל להרים את הצלחות מהשולחן בסיום הסעודה, לצחצח שיניים מדי לילה, או להרגיל את הילדים להכין מערכת לפני שעולים לישון ולא בבוקר בלחץ כששומעים את הצופר של ההסעה...

השעון של דני

ילד שחי בבית להורים עקביים, הוא ילד עם מינימום של בעיות, כי החיים שם בד"כ מסודרים

בדיחות הדעת

אתמול בערב עברתי ליד בית קברות וראיתי כמה צעירים עומדים בשער שאלתי אותם מה הם עושים פה? הם ענו שהם נורא מפחדים ומנסים לקבל אומץ להכנס לבית קברות בחושך. אמרתי להם שאני מבין אותם וגם אני כשהייתי בחיים פחדתי להכנס לבית קברות. מעולם לא ראיתי מישהו רץ ובורח במהירות כזו.

ומאורגנים. עלינו להפנים: כי חיים עם עקביות וחיים ללא עקביות, הם שני חיים נפרדים ושונים לגמרי האחד מהשני. מספרים על תלמיד אחד שהיה שוכן כמעט מידי יום להכין שעורי בית. כל יום היה תירוץ חדש, המורה ניסה את כל השיטות המקובלות- שיחות, מבצעים, פרסים, עונשים, זימוני הורים ואפילו סילוקים, אך כלום לא עזר. המורה הבין, שהבעיה היא חוסר סדר, לילד אין בית ל"ז מתוכנן וכל אחד עושה מה שהוא רוצה. משיחה עם הילד התברר, שכאשר הוא מגיע לבית הוא זרק את התיק בכניסה, לוקח איזה חטיף מהארון ורץ לשחק עד הערב כשהשכנים כבר סוגרים את החלונות מהצעקות של אמו שקוראת לו לעלות הביתה. המורה הבין, שילד אין זמנים והרגלים לעשיית מטלות וכאשר הוא חוזר בערב, כבר מאוחר ולכן הוא שוכת. המורה הסיק מסקנה: חבל על כל המבצעים והעונשים- הילד פשוט לא מאוס! ואז עלה לו רעיון, המורה קנה לילד שעון יד וכיוון את השעון-מעורר לשעה שש בערב. "דני, כשתשמע את השעון מצלצל, תדע שעכשיו כבר שש וצריך לחזור הביתה ולהכין שעורים!" המורה כמעט ולא נרדם כל הלילה, בציפייה לראות איך מחר תוכניתו תניב פירות ותלמידו יגיע סוף כל סוף עם השיעורים. אך למחרת, דני מיוזענו שוב לא הכין שיעורים. המורה היה מבולבל לגמרי ולא הבין מה קרה: "שכחת את השעון בכיתה?" "לא המורה, הוא היה על היד" "אז אולי לא שמעת את הצלצול?" "לא המורה, דווקא שמעתי, הוא צלצל הרבה זמן" "אז למה לא הכנת שיעורים???" "המורה, שכחתי מה הצלצול צריך להזכיר לי!!!"

חיותם 15 - חדש

ספר המידות לבית
רבי נתן מברסלב

הספר שמתארח ב15
"חוט של חסד" 250 מאימרות
רבנינו עם ציוני האמן
יאני גרשטיין

בהוצאת
מיני נתיבי
03-6762299

חתונה / בר מצווה / ברית ולכל שמחה המזכרת שלא תשכח!

יהלומים - סיפורים אמיתיים של "אמרת תודה ונושעת" מבית היוצר של הרב שלום ארוש שליט"א

עוד אחד מתוך סדרת התכשיטים שלנו. החוברות הקטנות שיעשו לך ישועות גדולות | אפשרות גם לעילוי נשמת

לסדרה המלאה ולהזמנות: 052-2240696